

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 350/2018-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. septembra 2018 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Zvarom, advokátska kancelária, SNP 1/A, Veľký Krtíš, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 34/2010 (pôvodne v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 82/2007) a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 34/2010 p o r u š e n é b o l i .

2. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré mu j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 475,05 € (slovom štyristosedemdesiatpäť eur a päť centov), ktorú j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť na účet advokáta JUDr. Vladimíra Zvaru, advokátska kancelária, SNP 1/A, Veľký Krtíš, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti sťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 350/2018-10 zo 4. júla 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 34/2010 (pôvodne v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 82/2007).

2. Z obsahu sťažnosti – vo vzťahu k jej prijatej časti – vyplynula chronológia úkonov vykonaných v danej veci, ako aj tieto relevantné skutočnosti:

„... Sťažovateľ dňa 26.11.2007 podal voči svojmu vtedajšiemu zamestnávateľovi Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, ako žalovanému, žalobu na Okresný súd v Bratislave I. Podľa ustanovenia § 35 ods. 7 zákona č. 73/1998 o štátnej službe

príslušníkov PZ, ZVJS, SIS, a ŽP (ďalej len zákon o št. službe) bol sťažovateľ dňom 1.4.2007 preložený na Oddelenie riadenia dopravy Odboru výkonu služby Krajského dopravného inšpektorátu v Bratislave.

V súvislosti s tým požiadal kompetentného nadriadeného na základe ustanovenia § 113 ods. 2 zákona o št. službe o priznanie náhrad pri preložení, ktoré mu tento kompetentný nadriadený riadne schválil a teda i priznal na obdobie 3 mesiacov t.j. na obdobie mesiacov apríl, máj, jún 2007. Napriek tomu mu však tieto náhrady preplatené neboli.

Na základe nemožnosti domôcť sa práva voči žalovanému podal sťažovateľ ohľadom odopretia a nevyplatenia, kompetentným nadriadeným riadne schválených a teda i garantovaných, cestovných náhrad vzniknutých pri preložení, svoju žalobu dňa 26.11.2007 na Okresný súd v Bratislave I, kde bola zaevidovaná pod sp. zn. 18C/82/2007.

V uvedenej žalobe bola výška žalovanej škody odvodená od vtedy aktuálneho stavu a to ku dňu podania žaloby, t.j. k 26.11.2007, odhadom vo výške 38263.- Sk...

Dňa 15.10.2010 je sťažovateľ výzvou Okresného súdu Bratislava I pod novou sp. zn. 18C/34/2010 vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku. Dôvod, pre ktorý došlo k zmene spisovej značky, nebol zo strany súdu žiadateľovi, nikdy ozrejmenej ani riadne relevantne právne odôvodnený...

Nečinnosťou súdu sa vytvorili zbytočné prieťahy v konaní, ktoré môžu (a je dôvodné predpokladať, že zaujatým postojom súdu, kedy sa v predmetnom konaní iba hľadajú dôvody, ako dosiahnuť, aby žaloba, podaná na žalovaného, nebola úspešná - čo dostatočne preukazuje i zrušenie oboch, v môj prospech negatívnych, prvostupňových rozhodnutí prvostupňovej inštancie vyššou inštanciou) a s najväčšou pravdepodobnosťou, i budú mať za následok, že dôjde i po 3x k zamietavému stanovisku prvostupňovej inštancie. Uvedeným preto môže byť daný dôvod na to, aby odporca úspešne vzniesol akúkoľvek námietku (teda i námietku prípadného premlčania), čím by došlo k porušeniu základného práva na spravodlivý súdny proces, na súdnu ochranu, na rovnosť v konaní v ňom a na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov. Je preto dôvodný predpoklad, že nečinnosťou súdu, zbytočnými prieťahmi v konaní môže dôjsť k znemožneniu úspešne sa domôcť práva voči odporcovi. Navyiac je možné konštatovať, že prípadná námietka premlčania predmetu sporu - nároku vyplývajúceho zo služobného pomeru navrhovateľa - bude, v prípade nového

podania žaloby po neúspešnom ukončení tohto súdneho konania, vzhľadom na značný odstup času, odporcom vznesená úspešne a sťažovateľ bude nútený domáhať sa nápravy už iba formou medzinárodnej ochrany základných ľudských práv a slobôd, zaručených ako Ústavou Slovenskej republiky, tak aj Listinou základných práv a slobôd a taktiež i Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré boli Slovenskou republikou ratifikovaná.

Zákonný nárok náhrady výdavkov pri preložení do zamestnania podľa ustanovenia § 113 ods. 2 zákona o štátnej službe, trval od. 1.4.2007 do 30.6.2007.

Pretože odo dňa podania návrhu, t.j. odo dňa 26.11.2007 do súčasnosti nebolo v predmetnej veci právoplatne rozhodnuté, pričom od 4.12.2014 navyše došlo ku zbytočným prietahom v konaní ako i k nečinnosti Okresného súdu v Bratislave I žiada týmto sťažovateľ, aby mu bolo priznané finančné odškodnenie vo výške 8000.- eur...

... Postupom a zbytočnými prietahmi v konaní sp. zn. 18C/34/2010 (pôvodne začatom pod sp. zn. 18C/82/2007 zo dňa 26.11.2007) vedenom u Okresného súdu v Bratislave I bolo porušené

- právo sťažovateľa na spravodlivé konanie a účinný prostriedok nápravy
- právo byť prejednaný bez zbytočných prietahov
- princíp právneho štátu
- právo sťažovateľa na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v bezdôvodnej nečinnosti a zbytočných prietahov v konaní

podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 dohovoru a teda i čl. 38 ods. 2 Listiny ako i čl. 48 ods. 2 ústavy.

... Právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov

Predmet tejto sťažnosti sa začal žalobou sťažovateľa dňa 26.11.2007 voči odporcovi Ministerstvu vnútra SR, u Okresného súdu v Bratislave I pod sp. zn. 18C/82/2007.

Pod sp. zn. 18C/82/2007 zo dňa 4.3.2009 postúpil Okresný súd Bratislava I svojim uznesením vec z dôvodu vecnej nepríslušnosti na Krajský súd Bratislava.

Obdobie na vydanie predmetného uznesenia trvalo neprimerane dlho viac ako 1 rok a 3 mesiace.

Pod sp.zn. 8 Nds 1/2009 zo dňa 17.12.2009 vydáva Najvyšší súd v Bratislave uznesenie, ktorým rozhodol, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave je dôvodný a na prejednanie a rozhodnutie vo veci je príslušný Okresný súd Bratislava I.

Dňa 7.1.2011 pod sp. zn. 18C/34/2010-60 Okresný súd Bratislava I konanie zastavuje, žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov nepriznáva a po právoplatnosti vec postúpi na ministerstvo vnútra na ďalšie konanie.

Voči predmetnému uzneseniu je dňa 21.2.2011 podané odvolanie.

Až do dňa 18.9.2012 sú vo veci vykonávané úkony, tak, že medzi jednotlivými úkonmi neuplynie doba dlhšia ako cca 11 mesiacov, kedy pod sp. zn. 18C/34/2010-225 vydáva Okresný súd Bratislava I rozsudok, ktorým žalobu zamietá a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Dňa 18.10.2012 je proti predmetnému rozsudku sp. zn. 18C/34/2010-225 okresného súdu podané odvolanie.

Dňa 4.12.2014 je Okresnému súdu v Bratislave I preukázateľne doručené uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 8Co 405/2013-242 zo dňa 28.10.2014, ktorým napadnutý rozsudok okresného súdu 18C/34/2010-225 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Od uvedeného dáta okresný súd vo veci nekoná, čím sú prieťahy v konaní, ako i nečinnosť súdu zjavne preukázané, čo plne korešponduje i so stanoviskom Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadreného v jeho náleze sp. zn. I. ÚS 688/2014 zo dňa 4.2.2015.

Vzhľadom na uvedené podal sťažovateľ dňa 10.6.2017 sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní a na nečinnosť orgánu verejnej správy, v ktorej žiadal o zaujatie stanoviska ohľadom opodstatnenosti a dôvodnosti nečinnosti súdu a teda i prieťahov v konaní od 4.12.2014 a titulom nečinnosti súdu ako i zbytočných prieťahov súdu, priznať finančné zadosťučinenie vo výške 4000.- eur.

Je dôvodný predpoklad, že uvedenou nečinnosťou súdu, zbytočnými prieťahmi v konaní, ako i postupom súdu, súd navodil stav právnej neistoty, pretože v prípade neúspešnosti tejto žaloby, znemožnil sťažovateľovi úspešne sa domôcť práva voči žalovanému, nakoľko prípadná námietka premlčania predmetu sporu bude dôvodná.

Uvedeným bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov... podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru..., čl. 38 ods. 2 listiny a... čl. 48 ods. 2 ústavy.

... Pretože súdne konanie, ktoré je predmetom tejto sťažnosti, trvá neúmerne dlho (bezmála 10 rokov), došlo súdom k navodeniu takého právneho stavu, že v prípade odmietnutia žaloby alebo zastavenia konania, nebude v možnostiach sťažovateľa, z titulu premlčania, domôcť sa práva novou žalobou vo veci.

Na základe uvedeného si preto, s poukázaním na ustanovenie čl. 36 ods. 3 listiny, čl. 46 ods. 3 ústavy, čl. 41 dohovoru i Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 688/2014 zo dňa 4.2.2015, sťažovateľ uplatňuje spravodlivé zadostučinenie vo výške 8000.- € (slovom osemtisíc) eur.

Sťažovateľovi vznikli týmto podaním trovy konania právneho zastúpenia na základe podkladov zaslaných v prílohe vo výške: 374,02 € (slovom tristosedemdesiatštyri eur a dva centy).

... Na základe uvedeného preto sťažovateľ navrhuje, aby... ústavný súd... po vykonaní dokazovania vydal tento Nález:

1. Základné právo sťažovateľa podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1..., čl. 48 Ústavy a... čl. 38 ods. 2 Okresným súdom v Bratislave I porušené bolo.

2. Ústavný súd zaväzuje Okresný súd v Bratislave I, aby v primeranej lehote odo dňa vydania tohto nálezu konal (rozhodol) vo veci.

3. Okresný súd v Bratislave I je povinný titulom primeraného finančného zadostučinenia zaplatiť sťažovateľovi 8000,00 (slovom osemtisíc) eur.

4. Okresný súd v Bratislave I je povinný nahradiť sťažovateľovi do 15 dní odo dňa doručenia tohto nálezu trovy právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou listom sp. zn. 1 SprV/368/2018 z 27. júla 2018 (ku ktorému bola pripojená aj chronológia úkonov vykonaných v napadnutom konaní, ako aj vyjadrenie zákonnej sudkyne), a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu z 13. augusta 2018.

3.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla tieto relevantné skutočnosti:

„... dovoľujem si Vám v úvode môjho vyjadrenia ku konaniu vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod spis. zn. 18C 34/2010 oznámiť, že netrám na ústnom pojednávaní doručenej ústavnej sťažnosti. Súhlasím s tým, aby podľa § 30 odsek 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení sudcov v znení neskorších predpisov Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti, ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

... Po nahliadnutí do spisového materiálu namietanej veci som zistila, že súd vo veci prvýkrát meritórne rozhodol už dňa 18.09.2012. Ako vyplýva aj z priloženej chronológie úkonov, od podania žaloby až do uvedeného rozhodnutia tunajšieho súdu vo veci samej, súd vo veci priebežne konal. Je pravdou, tak ako to uvádza sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti, že napriek doručeniu rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave o podanom odvolaní dňa 04.12.2014, doručoval tunajší súd predmetné rozhodnutie stranám až dňa 27.04.2015. Uvedená situácia však bol spôsobená tým, že zákonná sudkyňa, ktorej bola namietaná vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, ukončila výkon funkcie sudcu ku dňu 31.01.2015. Z uvedeného dôvodu bolo predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu doručované stranám až po prerozdelení spisu a po jeho pridelení novej zákonnej sudkyňi. Na tomto mieste by som rada poznamenala, že k zmene zákonného sudcu v predmetnej veci došlo v roku 2015 celkovo trikrát, keď sa vo veci vystriedali až štyria zákonní sudcovia, čo malo samozrejme nepriaznivý vplyv na prejednanie a rozhodnutie veci v primeranej lehote a nepochybne prispelo k celkovému predĺženiu konania. Spis. zn. 18C/34/2010 bol nakoniec dňa 08.12.2015 pomocou technických a programových prostriedkov pridelený na prejednanie a rozhodnutie novovymenovanej zákonnej sudkyňi - JUDr. Zuzane Hlistovej. Ako uvádza sťažovateľ v ústavnej sťažnosti, dňa 12.06.2017 bola Okresnému súdu Bratislava I doručená sťažnosť, podaná z dôvodu namietania prietahov v konaní veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod spis. zn. 18C/34/2010. Predmetná sťažnosť bola vybavená dňa 10.08.2017 s tým, že bola vyhodnotená ako dôvodná a to vo vzťahu k obdobiu od 04.12.2015 do 16.06.2017 (pravdepodobne malo ísť o obdobie od 08.12.2015 - teda odo dňa pridelenia veci novej zákonnej sudkyňi na základe dodatku č. 9 k Rozvrhu práve na rok 2015, ktorý nadobudol účinnosť dňa 07.12.2015). Odo dňa vybavenia vyššie uvedenej sťažnosti žalobcu mám však za to, že zákonná sudkyňa vo veci priebežne konala. Vo veci sa

následne uskutočnili štyri pojednávania, pričom na poslednom z nich, konanom dňa 12.04.2018, súd vo veci meritórne rozhodol. Vzhľadom k tomu, že zo strany žalobcu - sťažovateľa bolo proti rozsudku tunajšieho súdu podané odvolanie, vec nie je k dnešnému dňu právoplatne skončená a spis bude predložený na Krajský súd v Bratislave na rozhodnutie o podanom odvolaní.

... V prípade, ak Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov porušené bolo, žiadam, aby vzhľadom na vyššie uvedené dôvody zvažil dôvodnosť a primeranosť finančného zadosťučinenia a nepriznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v plnej uplatnenej výške.

Na účely posudzovania dôvodnosti výšky požadovaného zadosťučinenia prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby prihliadol aj na:

- skutočnosť, že toho času je už vo veci vyhlásený rozsudok - na pojednávaní dňa 12.04.2018, čo je z hľadiska odstraňovania stavu právnej neistoty kľúčové (napr. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 525/2015),

- to, že sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy predsedovi súdu až dňa 12.06.2017 a opatrenia, ktoré som prijala boli podľa môjho názoru účinné a efektívne, keď do 10 mesiacov bolo vo veci následne meritórne rozhodnuté

- sťažovateľ podľa môjho názoru dostatočne sám nedbal na svoje práva, keď nečinnosť resp. neefektívnu činnosť tunajšieho súdu začal namietat' od začatia súdneho konania až júni 2017.

Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu Slovenskej republiky.“

3.2 Zákonná sudkyňa JUDr. Zuzana Hlistová (popísala chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a) dodala tieto relevantné skutočnosti:

„... Agenda oddelenia 18 C mi bola ako zákonnému sudcovi pridelená na vybavenie na základe Dodatku č.1 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bratislava 1 dňa 08.12.2015.

V čase prevzatia agendy odd. 18C sa v oddelení nachádzalo cca 500 nerozhodnutých a nevybavených vecí. Tieto spolu s novým nápadom priebežne riešim. Z časových a kapacitných dôvodov nebolo reálne prejsť všetky veci v oddelení, naštudovať ich, popri novému nápadu a vykonať v nich efektívny úkon a zabezpečiť vo všetkých prevzatých

právnych veciach kontinuálne konanie. Súhlasím s tým, že sústavné prerozdeľovanie spisov, nedostatok personálneho obsadenia súdov ako dôvod prietahov v konaní nemôže ísť na vrub občana alebo subjektu, ktorému súd má poskytnúť ochranu jeho práv a oprávnených záujmov, avšak taktiež tieto skutkové okolnosti nemôžu byť dôvodom pre vyvodzovanie zodpovednosti voči momentálnemu zákonnému sudcovi, nakoľko sa jedná o objektívne okolnosti, ktoré sudca v rámci svojich možností nemôže ovplyvniť. Taktiež z rovnakých dôvodov nie je relevantná pre skúmanie otázky prietahov v konaní náročnosť sporu, nakoľko problém spočíva predovšetkým v otázke zaťaženia Okresného súdu Bratislava I a jeho sudcov, absencie vytvorenia riadnych pracovných podmienok. Táto skutočnosť, domnievam sa, nie je pre Ministerstvo spravodlivosti SR a ani pre Ústavný súd SR žiadne novum. V súčasnosti je odd. 18C od júna 2018 opätovne bez VSU, čo znamená že všetky úkony patriace do kompetencie VSU, s výnimkou tých ktoré zo zákona musí vykonať VSU, sudca rieši sám, čoho následkom bude spomalenie rozhodovacej činnosti a opätovné prietahy v konaniach, čo je veľmi frustrujúca stresujúca situácia. V tejto súvislosti si dovoľím uviesť, že nie je v záujme sudcu konať vo veci v rozpore s ústavou a procesným zákonom, nakoľko dôsledkom toho, je neustále vyjadrovanie sa k sťažnostiam na úkor riadneho výkonu sudcovskej profesie.

V právnej veci sťažovateľa som vytýčila dňa 16.06.2017 1. termín pojednávania od prevzatia oddelenia 18C na 21.09.2017. Predvolanie na pojednávanie bolo doručované právnomu zástupcovi žalobcu, ktorý prípisom zo dňa 22.06.2017 súdu oznámil ukončenie právneho zastupovania v predmetnom konaní. Ďalšie pojednávania boli nariadené na 07.11.2017, 08.03.2018 a 12.04.2018 kedy bol vo veci vynesenej rozsudok.

Pokiaľ ide o skutkovú a právnu zložitosť, právna vec je priemerne zložitá. Základný problém spočíval, ako som už uviedla, v počte prevzatých vecí odd. 18C k decembru 2015, pričom len starých vecí nad 3 roky bolo cca 200, ktorý znemožnil bezprietahové alebo okamžité pokračovanie vo všetkých súdnych konaniach. Potom, čo predmetná vec prišla na poradie, konanie bolo plynulé a v priebehu 6 mesiacov bol vydaný rozsudok. Proti rozhodnutiu prvostupňového súdu bolo podané zo strany žalobcu odvolanie doručené súdu dňa 25.06.2018...“

3.3 Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu na uvedené vyjadrenie okresného súdu takto reagoval:

„Dňa 9.8.2018 bolo doručené vyjadrenie Okresného súdu Bratislava I, číslo 1SprV/368/2018 zo dňa 8.12.2017 vo veci ústavnej sťažnosti klienta [REDAKOVANÉ]

Úvodom si Vám týmto dovoľujem oznámiť, že na ústnom pojednávaní v uvedenej veci netrváme.

Vzhľadom na to, že s vyjadrením Okresného súdu Bratislava I nesúhlasím, dovoľujeme si Vám oznámiť nasledovné stanovisko:

čl. I

1. Zo str. 3, v prílohe dokladovaného, stanoviska OS BA I vyplýva, že v priebehu roku 2015 sa vo veci vystriedali až 4 zákonní sudcovia, čiže spis v uvedenom roku 2009 až 3x menil osobu prideleného zákonného sudcu až napokon bol dňa 7.12.2014 pridelený štvrtému, ktorý bol ochotný v merite veci rozhodnúť a to, ako už i v samotnej ústavnej sťažnosti sťažovateľ uviedol i po 4x v jeho neprospech.

2. Uvedeným konaním súdu značne utrpel princíp a dôvera v demokratický a právny štát, ku ktorému sa SR hlási. Dôvody prerozdeľovania právnych vecí nie sú náležité zo strany príslušného súdu objasnené.

3. V nadväznosti na uvedené opätovne bol narušený princíp a dôvera v demokratický a právny štát, pretože súčasne nadobudol sťažovateľ presvedčenie, že pridelovanie spisu sťažovateľa rôznym sudcom má vyvolať a vzbudiť dojem, že vo veci sa riadne koná, pričom ale žiadny z pridelených sudcov, nevykonal vo veci žiadny relevantný právny postup. Súd vyhodnotil sťažnosť žalobcu na nečinnosť súdu v konaní za dôvodnú iba vo vzťahu k obdobiu od 4.12.2015 do 16.6.2017, a teda obdobie od 7.12.2014 do 4.12.2015, teda to, v ktorom, podľa samotného vyjadrenia OS BA I k ústavnej sťažnosti sťažovateľa, sa vo veci vystriedali 4 zákonní sudcovia, nepovažoval pri vyhodnotení sťažnosti za prieťahy v konaní.

4. Obdobie nečinnosti prvoinštančného súdu preto netrvalo tak, ako uviedla vo svojom upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti predsedníčka OS BA I. Od 4.12.2015 do 16.6.2017, ale skutočné obdobie nečinnosti trvalo tak, ako to dôkazmi podložil sťažovateľ, teda od 7.12.2014 do 16.6.2017, teda minimálne 2,5 roka. Vyhodnotenie sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní Okresným súdom BA I ako opodstatnené za

Okresným súdom BA I uvedené obdobie od 4.12.2015 do 16.6.2017 a nie za skutočné obdobie trvania nečinnosti, ktorá trvalo od 7.12.2014 do minimálne dňa 12.6.2017. Vo svojom upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti značky 1Spr.V 22/2017 zo dňa 10.8.2017 okresný súd žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil, na základe akých dôvodov neuznal sťažnosť žalobcu na prietahy v konaní za dôvodnú už od 7.12.2014 ale len od 4.12.2015.

5. V ďalšom si sťažovateľ dovoľuje... upriamiť pozornosť i na, s vyššie uvedenými skutočnosťami úzko súvisiace, výhrady k upovedomeniu o spôsobe vybavenia sťažnosti žalobcu okresným súdom, ktoré boli uvedené Ústavnému súdu v samotnej ústavnej sťažnosti na str. 3 a 4 tejto ústavnej sťažnosti sťažovateľa. Sprihliadnutím na hore uvedené skutočnosti je preto stanovisko OS BA I opätovne účelovo zavádzajúce a skresľujúce.

čl. II

1. Sťažovateľovi je známa neúmerne vysoká pracovná zaťaženosť OS BA I, čo žiaľ nepriaznivo vplýva ako na dĺžku a postup v konaniach pred súdmi, tak i na vytváranie značného psychického tlaku na sudcov, čo v konečnom dôsledku negatívne vplýva na vydávanie fundovaných, právne správnych, zákonne dôvodných a nezaujatých rozhodnutí. Uvedené je plne v pôsobnosti zákonodarných a výkonných orgánov štátnej moci. Je preto zarážajúce, že vo svojom vyjadrení zaujíma okresný súd stanovisko, že zavinenie prenáša na sťažovateľa, že prečo sa neobrátil ohľadom prietahov v konaní na prvoinštančný súd prv.

čl. III

Na základe vyššie uvedených skutočností, s prihliadnutím na neúmerne dlhú dobu trvania prietahov v konaní minimálne 2 a pol roka (od 7.12.2014 do minimálne 12.6.2017), ako i úmyselné a účelové prenášanie viny za prietahy na sťažovateľa, navrhujeme a žiadame, aby Ústavný súd SR ústavnú sťažnosť sťažovateľa vyhodnotil ako opodstatnenú a priznal mu finančné odškodnenie v plnom rozsahu.“

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

5. Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18 C 34/2010 (pôvodne v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 82/2007):

Dňa 26. novembra 2007 bola okresnému súdu doručená žaloba sťažovateľa o úhradu zákonných náležitostí vyplývajúcich zo služobného pomeru (cestovného a stravného). Žalovaným bolo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj „žalovaný“). Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 18 C 82/2007 a pridelená na rozhodnutie zákonnej sudkyňi JUDr. Helene Hausleitnerovej.

Dňa 4. marca 2009 okresný súd uznesením č. k. 18 C 82/2007-22 vyslovil vecnú nepríslušnosť vo veci a vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) ako súdu vecne príslušnému.

Dňa 5. mája 2009 bola vec doručená krajskému súdu a bola zaevidovaná pod sp. zn. 1 S 90/2009.

Dňa 19. mája 2009 krajský súd uznesením č. k. 1 S 90/2009-26 vyzval sťažovateľa na doplnenie žaloby.

Dňa 4. novembra 2009 bola krajskému súdu doručená sťažovateľova námietka vecnej nepríslušnosti krajského súdu.

Dňa 12. októbra 2009 krajský súd uznesením č. k. 1 S 90/2009-33 vyzval sťažovateľa na doplnenie žaloby.

Dňa 20. novembra 2009 bol spis doručený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o vecnej príslušnosti.

Dňa 17. decembra 2009 najvyšší súd uznesením č. k. 8 Nds 1/2009-48 rozhodol tak, že nesúhlas krajského súdu bol dôvodný a na prejednanie a rozhodnutie veci je daná príslušnosť okresného súdu.

Dňa 26. januára 2010 krajský súd postúpil vec na prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 18 C 34/2010 a pridelená na rozhodnutie zákonnej sudkyňi JUDr. Helene Hausleitnerovej.

Dňa 12. augusta 2010 bol okresnému súdu doručený návrh na pripustenie zmeny žalobného petitu a upresnenie vyčíslenia požadovanej náhrady škody.

Výzvou z 15. októbra 2010 vyzval okresný súd sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu.

Dňa 7. januára 2011 okresný súd uznesením č. k. 18 C 34/2010-60 konanie zastavil z dôvodu nedostatku právomoci vo veci konať a rozhodnúť s tým, že po právoplatnosti predmetného uznesenia bude spis postúpený Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

Dňa 22. februára 2011 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu zo 7. januára 2011.

Dňa 26. apríla 2011 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa.

Dňa 28. júna 2011 krajský súd uznesením č. k. 4 Co 171/2011-70 rozhodnutie okresného súdu zo 7. januára 2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 8. júla 2011 bol spis doručený okresnému súdu na ďalšie konanie.

Dňa 11. novembra 2011 okresný súd nariadil termín pojednávania na 14. február 2012.

Dňa 10. februára 2012 bola okresnému súdu doručená žiadosť žalovaného o zaslanie žalobného návrhu a nariadenie nového termínu pojednávania.

Dňa 14. februára 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 17. apríl 2012 z dôvodu práceneschopnosti právneho zástupcu sťažovateľa.

Dňa 17. apríla 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po prejednaní veci odročené na 22. máj 2012.

Výzvou z 3. mája 2012 súd vyzval sťažovateľa, ako aj žalovaného na splnenie povinnosti uloženej im na pojednávaní – žalovaného na predloženie nariadenia č. 19 z roku 2009 a sťažovateľa na predloženie dokladov o ubytovaní, na ktoré sa odvolávali, a to pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty.

Dňa 26. apríla 2012 bolo okresnému súdu od žalovaného doručené nariadenie č. 19 z roku 2009.

Dňa 4. mája 2012 boli okresnému súdu doručené od sťažovateľa požadované doklady o ubytovaní.

Dňa 17. mája 2012 bolo okresnému súdu opätovne doručené od žalovaného nariadenie č. 19 z roku 2009 z dôvodu, že toto bolo novelizované.

Dňa 22. mája 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 18. september 2012 z dôvodu neprítomnosti právneho zástupcu sťažovateľa.

Dňa 25. mája 2012 bol okresnému súdu doručený od žalovaného požadovaný doklad (nariadenie č. 71 z roku 2003).

Dňa 18. septembra 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súd vyhlásil dokazovanie za skončené a rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. 18 C 34/2010-225 tak, *že žalobu žalobcu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.*

Dňa 19. októbra 2012 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu z 18. septembra 2012.

Výzvou z 24. októbra 2012 súd vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k podanému odvolaniu.

Dňa 4. júla 2013 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa.

Dňa 28. októbra 2014 krajský súd uznesením č. k. 8 Co 405/2013-242 zrušil rozsudok okresného súdu z 18. septembra 2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 4. decembra 2014 bol spis vrátený okresnému súdu na ďalšie konanie.

V súvislosti s ukončením výkonu funkcie sudkyne JUDr. Heleny Hausleitnerovej k 31. januáru 2015 a zároveň v súvislosti s preložením sudkyne JUDr. Heleny Kožíkovej na výkon funkcie sudcu na Okresný súd Bratislava I a so znovu ujatím sa funkcie sudcu s účinnosťou od 1. marca 2015 bol dodatkom č. 2 k rozvrhu práce na rok 2015 spis sp. zn. 18 C 34/2010 pridelený na prejednanie a rozhodnutie novej zákonnej sudkyňi JUDr. Helene Kožíkovej 16. marca 2015.

V súvislosti s ukončením výkonu funkcie sudkyne JUDr. Heleny Kožíkovej k 17. júnu 2015 bol dodatkom č. 5 k rozvrhu práce na rok 2015 spis sp. zn. 18 C 34/2010 prerozdelený a náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov 14. júla 2015 pridelený na prejednanie a rozhodnutie novej zákonnej sudkyňi Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovej.

V súvislosti s vymenovaním JUDr. Zuzany Hlistovej do funkcie sudkyne bez časového obmedzenia prezidentom Slovenskej republiky dňom 26. novembra 2015 a jej

pridelením na Okresný súd Bratislava I bol dodatkom č. 9 k rozvrhu práce na rok 2015 spis sp. zn. 18 C 34/2010 prerozdelený a náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov 8. decembra 2015 pridelený na prejednanie a rozhodnutie novej zákonnej sudkyňi JUDr. Zuzane Hlistovej.

Dňa 12. júna 2017 bola okresnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal nečinnosť súdu a prieťahy v konaní.

Dňa 16. júna 2017 okresný súd nariadil termín pojednávania na 21. september 2017.

Dňa 28. júna 2017 bolo okresnému súdu doručené podanie, ktorým právny zástupca sťažovateľa uviedol, že ukončil zastupovanie klienta v uvedenej veci.

Dňa 21. septembra 2017 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 7. november 2017.

Dňa 4. októbra 2017 bolo okresnému súdu doručené doplňujúce vyjadrenie žalovaného.

Dňa 7. novembra 2017 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súd vec prejednal a pojednávanie odročil na doplnenie dokazovania na 6. február 2018.

Dňa 13. decembra 2017 bolo okresnému súdu doručené doplňujúce a opravné vyjadrenie žalovaného. Toho istého dňa bolo súdu doručené stanovisko sťažovateľa k vyjadreniu žalovaného (vyjadrenie žalovaného doručené súdu 4. októbra 2017).

Dňa 29. januára 2018 bolo žalovanému doručené upovedomenie okresného súdu o zmene termínu pojednávania (zo 6. februára 2018 na 8. marec 2018).

Dňa 13. februára 2018 bolo sťažovateľovi doručené upovedomenie okresného súdu o zmene termínu pojednávania (zo 6. februára 2018 na 8. marec 2018).

Dňa 21. februára 2018 bolo okresnému súdu doručené stanovisko sťažovateľa k vyjadreniu žalovaného (vyjadrenie žalovaného doručené súdu 13. decembra 2017).

Dňa 8. marca 2018 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd pre účely doplnenia dokazovania odročil na 12. apríl 2018.

Dňa 26. marca 2018 bolo okresnému súdu doručené od sťažovateľa doplnenie a vysvetlenie žaloby.

Dňa 12. apríla 2018 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súd vyhlásil dokazovanie za skončené a rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. 18 C 34/2010-355 tak, *že žalobu žalobcu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.*

Dňa 24. mája 2018 okresný súd opravným uznesením č. k. 18 C 34/2010-370 opravil rozsudok okresného súdu z 12. apríla 2018 v časti dátumu jeho vyhlásenia.

Dňa 25. júna 2018 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu z 12. apríla 2018.

Dňa 24. júla 2018 okresný súd uznesením č. k. 18 C 34/2010-379 vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k podanému odvolaniu.

III.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

7. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní „o úhradu zákonných náležitostí vyplývajúcich zo služobného pomeru (cestovného a stravného)“ vedenom pod sp. zn. 18 C 34/2010 (pôvodne v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 82/2007) dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa (ako navrhovateľa) na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

9. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

10. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

10.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto občianskoprávneho konania podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci. Napokon skutočnosť, že by napadnutá vec bola fakticky alebo právne zložitá, netvrdila ani predsedníčka okresného súdu.

10.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne

zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom.

10.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým konštatuje, že trvanie napadnutého konania od podania žaloby (26. novembra 2007) do 12. apríla 2018 (keď bol vo veci vyhlásený rozsudok) viac ako desať rokov je už samo osebe neprimerané, aj keď sa súvisiaci spis nachádzal na krajskom súde celkovo približne jeden a pol roka, uvedené obdobie nemožno pričítať na vrub okresnému súdu. Okresný súd bol však v preskúmanom konaní opakovane dlhodobo nečinný, konkrétne od 26. novembra 2007 do 4. marca 2009 (minimálne jeden rok) a od 4. decembra 2014 do 16. júna 2017 (dva a pol roka).

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou však pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna (nesústredená) činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

Ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol v posudzovanej veci opakovane neefektívne činný, keď „neúspešne“ postúpil vec krajskému súdu (4. septembra 2009 a neskôr najvyššiemu súdu (17. decembra 2009), pričom tak márne uplynula lehota približne jedného roka bez vykonávania akýchkoľvek úkonov v danej veci.

Uvedená nečinnosť a neefektívna činnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas viac ako štyri a pol roka okresný súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci a ani správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu. Na „*sústavné prerozdeľovanie spisov, nedostatok personálneho obsadenia súdov*“, na ktoré v danej veci poukázala zákonná sudkyňa, nebolo možné prihliadať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to

len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných prietáhov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzenú personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

11. Vzhľadom na to, že 12. apríla 2018 okresný súd vo veci vyhlásil rozsudok, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde, preto v tejto časti rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené v bode 4 tohto nálezu.

12. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať aj finančné zadosťučinenie v sume 8 000 €, pretože *„súdne konanie, ktoré je predmetom tejto sťažnosti, trvá neúmerne dlho..., došlo súdom k navodeniu takého právneho stavu, že v prípade odmietnutia žaloby alebo zastavenia konania, nebude v možnostiach sťažovateľa, z titulu premlčania, domôcť sa práva novou žalobou vo veci“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k záveru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48

ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 dohovoru ods. 1 nie je dostatočným zadosťúčením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťúčinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považuje za primerané vo výške 2 500 €. Ústavný súd pritom prihliadol aj na povahu veci (*výšku žalovanej sumy*), ako aj na to, že cieľom primeraného finančného zadosťúčinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy, nie prípadná náhrada škody (napr. II. ÚS 67/03).

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťúčinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

13. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti 29. septembra 2017 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 13. augusta 2018). Za dva úkony vykonané v roku 2017 patrí odmena v sume dvakrát po 147,33 € a režijný paušál dvakrát po 8,84 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2018 patrí odmena v sume 153,50 € a režijný paušál 9,21 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkove sumu 475,05 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

14. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. septembra 2018